

Nazwisko i imię	GOŁBA Stanisław
Zawód	lekarz
Biogram	Specjalista chorób wewnętrznych, dr n. med.
	Ur. 5 V 1929 w Spytkowicach w powiecie wadowickim, w rodzinie Stanisława i Rozalii z d. Bialik. Szkołę powszechną ukończył w rodzinnej miejscowości (1943), Gimnazjum (1947) i Liceum (1949) w Wadowicach; następnie studiował medycynę na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dyplom lekarza otrzymał 9 XI 1954.
	W 1957 r. uzyskał specjalizację I st., a w 1961 r. - specjalizację II st. z zakresu chorób wewnętrznych.
	Dn. 9 III 1966 na podstawie dysertacji "Wpływ kwasu dezoksyrybonukleinowego na naprawę uszkodzeń popromiennych II. Obraz białokrwinkowy krwi obwodowej u szczurów napromienionych dawką śmiertelną promieniowania gamma kobaltu 60", wykonanej pod kier. doc. Tadeusza Wilczoka, Rada Wydziału Lekarskiego Śląskiej Akademii Medycznej nadała Stanisławowi Gołbie stopień doktora nauk medycznych.
	Od 1955 r. pracował na Oddziale Wewnętrznym Szpitala Miejskiego nr 1 w Zabrze (od 1959 jako zastępca ordynatora tego oddz.) oraz w ZLZ przy elektrowni "Zabrze". W latach 1960-1962 odbywał służbę wojskową - był starszym asystentem w szpitalach garnizonowych w Żarach, a następnie w Gliwicach. W latach 1963-1967 przebywał na stażu naukowym w Zakładzie Biologii Nowotworów Instytutu Onkologii w Gliwicach. Od października 1968 do maja 1972 był kierownikiem Pracowni Izotopowej przy Katedrze i Zakładzie Chemii Ogólnej Śląskiej Akademii Medycznej w Zabrzu. W latach 1972-1995 pracował na stanowisku ordynatora Oddziału Chorób Wewnętrznych Szpitala Miejskiego nr 1 w Katowicach-Bogucicach, w którym równocześnie (od 1973 r.) kierował Oddziałem dla Przewlekłe Chorych.
	W pracy naukowej zajmował się stosowaniem izotopów w diagnostyce chorób wewnętrznych oraz oddziaływaniem przewlekłych ognisk zakażeń na organizm ludzki.
	Autor lub współautor 16 artykułów z tego zakresu. Autor popularnego poradnika "Jak żyć zdrowo. Katechizm zdrowia", trzykrotnie wznawianego, ostatnio w 2011.
	W 1989 r. był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Okręgowej Izby Lekarskiej w Katowicach. W latach 1989-1993 pełnił funkcję wiceprezesa Naczelnej Rady Lekarskiej w Warszawie.
	Członek Polskiego Towarzystwa Lekarskiego (członek zarządu Koła Katowice 1980-1988, sekretarz Oddziału Katowickiego 1988-1992, wiceprzewodniczący Oddziału Katowickiego od 1996, członek Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego od 1999).
	Uhonorowany złotą odznaką "Zasłużonemu w rozwoju województwa katowickiego" i odznaką "Za wzorową pracę w służbie zdrowia", a za działalność w Pol. Tow. Lekarskim - odznakami "Zasłużonemu - Polskie Towarzystwo Lekarskie" (1995) i "Bene Meritus" (1998). W 2005 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W marcu 2006 r. otrzymał Medal Stulecia Towarzystwa Internistów Polskich. W 2011 otrzymał najwyższe odznaczenie Polskiego Towarzystwa Lekarskiego Medal „Gloria Medicinae”.
	Odznaczenia Polskiego Towarzystwa Lekarskiego
	Działacz NSZZ Solidarność. W latach 1987-1989 inwigilowany przez SB. Patrz materiały IPN. Był wiceprzewodniczącym Wojewódzkiej Rady Kombatantów i Osób Represjonowanych, a także przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Oddziału Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego w Katowicach.
	Na emeryturę przeszedł 31 V 1995.
	Przez 67 lat mąż zmarłej w roku 2021 - dr med. Marii Rybki-Gołby, specjalisty chorób wewnętrznych. Mieli dwoje dzieci i pięcioro wnucząt. Syn Krzysztof jest kardiologiem, córka Anna jest neurologiem.
Autor biogramu	Paweł Bojko, zaktualizowane Krzysztof S. Gołba